

De bygger på en gensidig dialog, der baseres på universiteternes eget udspil, og de foreslår konkrete målsætninger, der kan evalueres, f.eks. mindre frafald, eller hvor stor andel af undervisere der kan være på et universitet, som skal varetages af videnskabeligt personale med forskningsret og forskningspligt. En af de ting, der er beskæmmende, når vi snakker kvalitet på de videregående uddannelser, er, at rent faktisk omkring halvdelen af dem, der underviser på første del, er timeansatte undervisere uden forskningsret og -pligt.

En af de andre store diskussioner, som jeg synes desværre kun berøres ganske, ganske let i redegørelsen, er hele diskussionen omkring styringen af forskningsmidlerne. Jeg synes, der mangler nogle kritiske overvejelser om styringen og fordelingen. Det er jo sådan, at der er flere midler, der føres over i programmer, og færre, der administreres af Forskningsrådet, og der er meget lidt ude på universiteterne. Vi har så også her i dag fået et bevillingspapir fra Forskningsministeriet, og det vil jeg så med glæde studere nærmere.

Vi mener i SF, at hele strategien for fordeling af forskningsmidler bør stå højt på dagsordenen. Vi synes, det er i orden, at der er nogle få, store programmidler, der kører over en længere årrække, men der bør også følge undervisningsforpligtelse med programmerne, hvis vi vil sikre den forskningsbaserede undervisning.

Vi synes også, det er godt med eksterne forskningsbevillinger, Risø er fremhævet, men problemet med de eksterne forskningsmidler er jo, at de kun finansierer forskning og ikke undervisning. Høj undervisningskvalitet er altså afgørende for, at vi også i fremtiden får verdens bedste forskere, som der er lagt op til. Ellers synes jeg, at programmerne skal indskrænkes, og at midlerne skal føres over til forskningsrådene.

I 1997 blev 65 pct. af forskningsrådenes bevilling uddelt som frie midler, og i 1999 er det kun 49 pct. af midlerne. Der sker jo rent faktisk også en kvalitetsvurdering, når det er frie midler, der uddeles af forskningsrådene igennem de såkaldte peer reviews, men der er ikke de samme indholdsmæssige bindinger.

Vi synes også, det er vigtigt, at man holder fast i, at det er vigtigt med de direkte basisbevillinger ud til universiteterne, for ellers kan man ikke, hvis der bliver gennemført nogle gode forskningsprogrammer, sørge for, at de bliver indlejret i universiteternes eksisterende forskningsmiljøer.

Jeg synes også, at man bør overveje at revurdere forskningsrådenes sammensætning – jeg ved godt, det er blevet gjort før, og at det er ikke lykkedes – sådan at der bliver færre, der bliver bedre til at tænke på tværs.

Til slut vil jeg nævne nogle forskellige ting, som også er i redegørelsen. For det første venter vi i SF med stor spænding på oplæg til ændringerne i universitetsloven, og vi vil meget bede om, at det ikke sker igennem sådan små ændringer hen over en nat, ligesom da man med finansloftalen ændrede på hele kvote 2-ordningen.

Vi håber også, at der kommer noget reel studenterindflydelse, og at der kommer en bedre balance mellem råd og ledere. Vi synes, det er vigtigt, at rektor skal være ansvarlig over for sin bestyrelse, dvs. fakultet og konsistorium, men vi synes omvendt, det er en god idé at kigge på, hvordan man kan styrke de daglige ledelsesmuligheder ude på institutniveau.

Jeg vil også gerne spørge forskningsministeren, hvad det egentlig er for noget med den her nye stillingsstruktur og den gruppe, som forskningsministeren har nedsat. Hvad er det, denne her gruppe kigger på? Hvem er det, der sidder i den? Og hvornår hører vi noget fra det her stillingsstrukturudvalg?

Jeg vil også spørge forskningsministeren, hvorfor hele diskussionen om generationsproblemet på de videregående uddannelser ikke er berørt særlig meget. Vi ved jo alle sammen, at der går en 10-15 år, og så vil en række af forskerne gå på pension. Jeg synes at kunne huske, at ministeren på et tidspunkt luftede, at vi skulle oprette 200 tidsbegrænsede stillinger for at lave en mere glidende overgang, og jeg vil gerne høre, om der ligger planer i den retning.

Til sidst vil jeg spørge forskningsministeren: Når der står i redegørelsen, at forskningens af-søgende og kritiske natur både har fortrin og problematiske sider, hvad er det egentlig for nogle problematiske sider, der er ved den kritiske og afsøgende natur i forskningen?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Christine Antorini startede sin ordførertale med at sige, at det gik rigtig dårligt med forskningen, fordi Danmark var gledet ned fra en 10. plads til en 14. plads ifølge visse internationale sammenligninger. Hvis fru Christine Antorini har set de samme sammenligninger, som jeg har, så vil hun bemærke, at vi er gledet ned,